

styrelse med en saadan Lov i Haanden kunde finde sig foranlediget til for denne enkelte Communes Bedkommende at indføre et saadant Udførselsforbud, saameget mindre, som mange Communer, om end ikke Communalbestyrelser, anmode Regjeringen om at træffe en saadan Foranstaltning for hele Landet. Jeg troer desuden ogsaa, at man har Beviser paa, at en saadan Tilbøjelighed har vist sig hos enkelte Communer i andre Lande, men jeg tvivler, som sagt, aldeles ikke om, at det har ligget fjernt fra den ærede Forslagsstillers Tanke, at give Communalbestyrelserne en saadan Myndighed; men de vilde have den efter hans Redaction af Lovforslaget, naar det virkelig skulde blive til endelig Lov. Man behøvede heller ikke, naar det forøvrigt fandtes hensigtsmæssigt, at tilføie nogen ny Paragraph med Hensyn til Indførelsen af Rugbrød paa Areltorvet, thi ogsaa det vilde Communerne efter denne Paragraph uden videre kunne forbyde, Communalbestyrelserne vilde, fort sagt, efter denne Paragraph kunne gjøre Alting. Det er ogsaa et stort Spørgsmaal, om de ikke kunde træffe Foranstaltninger, der ligefrem henhørte under Finansministerens Resort, og hvori man skulde denne Paragraph skulde adlyde dem; men jeg kan nu paa ingen Maade finde det hensigtsmæssigt, at lade en Lov udgaa, hvorefter dette blev Tilfældet, og jeg skal villig indrømme, at det er meget sandsynligt, at Loven kunde blive misbrugt i en saadan Grad, at jeg i alt Fald vilde tage det paa mig, naar jeg til den Tid var Finansminister, ganske roligt at sætte mig imod en Communalbestyrelse, der i Henhold til denne Lov gjorde Noget, som jeg ansaae for et Indgreb i min Myndighed. Jeg troer nu, at det Anførte vil være tilstrækkeligt til at vise den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Ste. Valgkreds (S. A. Hansen), at det dog maa skee ikke er uhenigtsmæssigt, at dette Lovforslag kommer til Comité Behandling, og at det vel kunde være, at det trænger til større Imitationer end de, der kunne skee blot ved enkelte stillede Endringsforslag. Hvorledes den Benyttelse af Lovforslaget, som jeg her har gjort opmærksom paa, kan undgaaes, derom skal jeg ikke videre befymre mig; jeg troer, at det vilde være meget let, og jeg troer navn-

lig, at, naar man analyserer, hvad det egentlig er, det tilsigtes at bemyndige Communalbestyrelserne til, saa vil det heller ikke falde synderligt vanskeligt, thi, saavidt jeg har kunnet forstaae, er dog den egentlige Bemyndigelse, man søger at fæste Communalbestyrelserne, den i et Aar at kunne gjøre Undtagelse fra Lovens almindelige Forkrifter, og jeg troer slet ikke, at man behøver at fæstsaette anden Grundse for disse Undtagelser end den, som jeg vil henstille, om der maa skee ikke kunde være Anledning til at tilføie, nemlig, at, naar der gjøres Undtagelser fra Lovens almindelige Forkrifter, saa skulde de dog være forbeholdte den kongelige Stadsfæstelse. Med den Betingelse kan der vistnok slet ikke være Spørgsmaal om nogen Fare deraf.

Indenrigsministeren: Den ærede Forslagsstiller har meent, at den eneste Indvending, jeg havde imod Forslaget, var Frygt for den Svaghed, jeg maatte tiltroe Communalbestyrelserne i at give efter for overspændte Fordringer. Det er nu ingenlunde Tilfældet; jeg har anseet denne ubetingede Magt, som det er foreslaaet at tilstaae Communalbestyrelserne, for at være i enhver Henseende og ubetinget forkastelig. Jeg har ingenlunde villet gaae ind paa at vise Alt, hvad der ligger i det stillede Forslag; min høitagtede Collega har nu for en stor Deel udviklet dette. Der kunde anføres meget Andet, f. Ex. ogsaa de Urimeeligheder, som vilde flyde af, at Communalbestyrelserne i et Aar skulde have en saa vildskrænket Magt. Communalbestyrelserne kunde da ogsaa sætte Maximumpriser, sætte Taxter for alle Livsformødenheder; de kunde da ogsaa være berettigede til at bemægtige sig Jødevarer, hvor de fandtes, for en Priis, som de selv satte derpaa, og meget Mere, der virkelig forkommer mig at være af den Natur, at det ikke kan tænkes, at Rigsdagen kunde gaae ind derpaa. Naar den ærede Forslagsstiller deraf, at jeg beraabte mig paa, at Communalbestyrelserne, naar de først fik Magt til at gjøre hvad de vilde, ikke vilde kunne modstaae de Fordringer, som fra mange Sider vilde gjøres om Foranstaltninger, der i og for sig selv vilde være uretfærdige og fordærvelige, tog Anledning til at erindre mig om, at jeg ikke har